

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دوش‌های پژوهش در روابط بین‌الملل

نرشد
کریستوفر لمانن

ترجمه :
علیرضا طیب

انتشارات چاپخش

۱۳۹۶

سرشناسه	لامونت، کریستوفر کی . Lamont, Christopher K
عنوان و نام پدیدآور	روش‌های پژوهش در روابط بین‌الملل / نوشته کریستوفر لامنت؛ ترجمه علیرضا طبیب.
مشخصات نشر	تهران: چاپخش، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	۳۳۶ ص.
شابک	978-600-6799-36-0
وضعیت فهرست نویسی	فیبا
یادداشت	عنوان اصلی: Research methods in international relations
موضوع	روابط بین‌المللی — تحقیق — روش‌شناسی
موضوع	International relations -- Research -- Methodology
شناسه افزوده	طبیب، علیرضا، - مترجم
رده بندی ۴۰۰	۱۳۹۵۱۲۳۴ JZ / ۱۲۹۹
رده بندی دیویی	۰۷۲۱/۳۲۷
شمار کتابشناختی ملی	۴۵۳۶۹۷۶

بنام خدا

انتشارات چاپخش

روش‌های پژوهش در روابط بین‌الملل

نوشته: کریستوفر لامنت

ترجمه: علیرضا طبیب

طراح: پنجره - صفحه‌آرایی: غباری

چاپ و صحافی: پژمان

چاپ اول - ۱۳۹۶ شماره‌گان: ۵۰ نسخه

قیمت: ۲۴۰۰۰۰ ریال

ناشر: انتشارات چاپخش

ناشر برگزیده و عضو انجمن فرهنگی ناشران کتاب دانشگاهی

نشانی: تهران، میدان انقلاب، بازارچه کتاب، پلاک ۱۲

تلفن: ۶۶۴۰۴۱۱۰ فاکس: ۶۶۴۹۳۴۷۵ صندوق پستی: ۱۳۱۴۵-۱۷۳۷

کلیه حقوق محفوظ است

ISBN:978-600-6799-36-0

شابک ۹۷۸-۶۰۰-۶۷۹۹-۳۶-۰

فهرست مطالب

درباره نویسنده	۵
سپاسگزاری	۷
پیشگفتار	۱۱
۱. روش های پژوهش و روابط بین الملل	۳۳
۲. پرسش های پژوهش و طرح پژوهش	۶۵
۳. اخلاق پژوهش	۹۹
۴. نگارش «مروری بر نوشته های مربوط»	۱۲۷
۵. روش های کیفی در روابط بین الملل	۱۵۱
۶. روش های کمی در روابط بین الملل	۱۸۵
۷. روش های آمیخته در روابط بین الملل	۲۱۵
۸. نمونه پژوهی در روابط بین الملل	۲۳۷
۹. پژوهش میدانی در روابط بین الملل	۲۶۳
۱۰. نگارش گزارش پژوهش	۲۹۱
واژه نامه	۳۱۳
منابع	۳۲۳

پیشگفتار

روش‌های پژوهش در روابط بین‌الملل کتابی است که دانشجویان و پژوهندگان روابط بین‌الملل می‌توانند برای سر درآوردن از مجموعه گسترده روش‌های پژوهش در روش‌شناسی‌هایی که معمولاً در این رشته علمی با آن‌ها روبه‌رو می‌شوند، به آن رجوع کنند [۱]. درک استوار مجموعه متنوع روش‌ها^۱ و روش‌شناسی‌های^۲ مورد استفاده دانشمندان روابط بین‌الملل پیش‌نیازی ضروری هم برای شناخت و ارزیابی آثار محققان موجود و هم برای طراحی پژوهش خودتان است. از این نظر، روش‌ها و روش‌شناسی‌های پژوهش سنگ‌بنایی است که امکان شناخت و تفسیر جهان پیرامون‌مان را برای ما فراهم می‌سازد.

ولی به رغم اهمیت بی‌چون‌وچرای روش‌های پژوهش، دانشجویان اغلب با احتیاط یا حتی بدبینی با نوشته‌هایی برخورد می‌کنند که به این موضوع می‌پردازند. دانشجویان روابط بین‌الملل را که به سیاست، بین‌الملل علاقه و توجه دارند و زمان چندانی برای پرداختن به زبان بسیار کمی روش‌ها ندارند می‌توان از بابت عدم اشتیاق‌شان برای آشنایی با روش‌های پژوهش بی‌تقصیر دانست. به‌یقین، غالباً روش‌شناسی‌ها مطالب خود را در قالب زبانی تخصصی و نافهم بیان می‌کنند. در نتیجه این برداشت رواج دارد

که متون موجود اختصاص یافته به روش‌ها ناهمبند و این احساس وجود دارد که تأملات جدی در مورد روش‌های پژوهش در روابط بین‌الملل تنها برای کسانی قابل فهم است که آموزش‌های پیشرفته‌ای در زمینه روش‌های پژوهش دیده باشند.

فصل‌های کتاب حاضر نشان خواهد داد که به رغم ناهمبند قلمداد شدن روش‌های پژوهش، این روش‌ها اصلی‌ترین شالوده‌هایی هستند که پروژه‌های پژوهشی‌مان را روی آن‌ها بنا می‌کنیم. شناخت روش‌ها یعنی شناخت منطق اساسی پروژه پژوهشی‌مان. درواقع، بهترین روش رویکرد به مسئله پرسش‌ها در طریق بازپرسش از اهدافی است که در طرح پژوهشی خاص خود در دنبال می‌کنید. بحث انتزاعی درباره روش‌های پژوهش گرچه برای نشان دادن نقاط قوت و محدودیت‌های مجموعه خاصی از داده‌ها یا یک روش خاص تحلیل داده‌ها سودمند است به خودی خود نمی‌تواند به شما بگوید که آیا استفاده از آن روش‌ها برای طرح پژوهشی‌تان مناسب است یا نه. برای ارتباط برقرار کردن میان پژوهش و روش‌ها باید روش‌ها را در دل مجموعه انتخاب‌هایی ادغام کنید که در جریان نگارش تحقیق، مقاله یا پایان‌نامه کارشناسی ارشد یا دکترای‌تان انجام می‌دهید.

روش‌های پژوهش در روابط بین‌الملل راهنمای جامعی درباره روش‌ها و روش‌شناسی‌هاست که به صورت یک کتاب راهنما در زمینه پژوهش و نگارش در رشته روابط بین‌الملل ارائه شده است. از این گذشته، برای کمک به شما در زمینه انتخاب روش‌ها در بستر موضوعات کلی‌تری چون انتخاب پرسش پژوهش و طرح پژوهش، این کتاب درسی راهنمایی کاربردی برای نگارش مطالب نیز در اختیار شما می‌گذارد. درواقع، قطع نظر از این که با چه مهارتی داده‌های‌مان را گرد آورده و تحلیل داده‌های‌مان را انجام داده باشیم اگر نتوانیم آن را به دیگران منتقل سازیم سهمی که در این حوزه ایفا کرده‌ایم یا برای مخاطبان ناهمبند خواهد ماند یا به سادگی نادیده گرفته خواهد شد. در جهانی پُرشتاب که وجه مشخصه‌اش دسترسی فوری به مجموعه

پیوسته روبه‌افزایشی از اطلاعات است لزوم برخورداری از توانایی انتقال فشرده و مؤثر پژوهش‌مان به دیگران، از هر زمان دیگری در گذشته بیش‌تر است. ما در مقام دانشجویان و پژوهندگان روابط بین‌الملل باید بکوشیم مهارت‌های نگارشی لازم برای انتقال مؤثر یافته‌های پژوهشی‌مان به دیگران را توسعه دهیم.

از همه این‌ها گذشته، اگر هدف‌مان شناخت یا تبیین رویدادهای سیاست بین‌الملل است باید به یاد داشته باشیم که هر کمکی به دانش روابط بین‌الملل، با توره کمکی به سیاست‌گذاری است. برای مثال، بررسی‌های ما دربارهٔ نقش جامعهٔ مدنی در جریان گذارهای سیاسی می‌تواند الهام‌بخش برنامه‌های نو به یا کمک به مردم‌سالاری شود که نظر به سازمان‌های جامعهٔ مدنی در کشورهایی که در حال تجربهٔ دگرگونی‌های بارز سیاسی هستند، داشته باشند. هرچه یافته‌هایمان را به شکل مؤثرتری به دیگران منتقل سازیم، احتمال بیشتر آن است که از یافته‌های ما برای برطرف ساختن کاستی سیاست‌ها استفاده شود. در یک کلام، پروژه‌های پژوهشی که به‌خوبی طراحی شده و از روش‌شناسی معقول و درخور برخوردار باشد می‌تواند به این حوزهٔ مطالعاتی کمکی کند که دامنهٔ آن بسیار فراتر از محافل علمی رود. از این منظر، روش‌های پژوهش می‌تواند به ما کمک کند تا کارگر بودن تأثیر سیاست‌های جهان واقع را ارزیابی کنیم. گرچه برخی از پژوهندگان دربارهٔ مسئلهٔ الهام‌بخشی تحقیقات روابط بین‌الملل برای رونق عملی روابط بین‌الملل نظر دوپهلوتری دارند باید همواره به خاطر داشته باشیم که یکی از وظایف اصلی ما در مقام دانشجویان و پژوهندگان روابط بین‌الملل این است که بتوانیم یافته‌هایمان را به جامعهٔ گسترده‌تر دانشجویان و اهل عمل در جهان واقعی منتقل سازیم. به‌کارگیری روش‌های درست و محکم و صراحت داشتن در زمینهٔ انتخاب‌های روش‌شناختی‌مان به ما کمک می‌کند تا یافته‌هایمان را به دیگران منتقل سازیم زیرا این دو مسئله به نکته‌ای اشاره

دارند که اهل عمل در جهان واقعی آن‌ها را ارزشمند می‌دانند: روش ارائه شدن استدلال‌ها و رسیدن به نتایجی که مبتنی بر شواهد باشد.

ولی در گذشته، به هیچ وجه روش‌های پژوهش را به چشم ابزاری برای ارتباط‌گیری و انتقال داده‌ها ندیده بلکه آن‌ها را مانعی بین دانش روابط بین‌الملل و جامعه دامن‌دارتر سیاست‌گذاران دانسته‌اند. درواقع، روش‌های پژوهش را به این متهم می‌کردند که از یک سو، مانعی رو به رشد در راه انتقال دانش علمی به مخاطبان گسترده‌تر است و از سوی دیگر، موجب محدود شدن تکیه تحقیقات روابط بین‌الملل روی پرسش‌های پیش پافتاده‌ای گردیده است که بعید است مورد علاقه جامعه سیاست‌گذاران باشد [۲]. رواقع نیکلسون (Nicholson, 2002:31) می‌گفت برخی از روش‌ها در این رشته علمی کاری جز «بازگویی مطالب آشکار به زبانی پیچیده» نمی‌کنند. هدف روش‌های پژوهش نه پوشاندن یافته‌های پژوهشی‌مان در لفافه‌ای نافرمانانه برعکس، اعلام آشکار انتخاب‌های پژوهشی‌مان است. روش‌های پژوهش به ما امکان پاسخگویی به اساسی‌ترین پرسش‌ها در مورد پژوهش را می‌دهند: چرا شواهد معینی را در مدنظر قرار دادیم؟ این شواهد را چگونه ارزیابی کردیم؟ چگونه به نتیجه‌گیری‌مان رسیدیم؟ فصل‌های بعدی کتاب حاضر به شما کمک خواهند کرد تا در نوشته خودتان به این پرسش‌ها پاسخ دهید.

پژوهش و نگارش در روابط بین‌الملل

روش‌های پژوهش در روابط بین‌الملل کتابی درسی نیست که هدفش پرداختن به روش‌ها تنها برای برجسته ساختن تازه‌ترین نوآوری‌های روش‌شناختی در این حوزه مطالعاتی باشد بلکه هدف آن مجهز ساختن شما به ابزارها و رهنمودهای لازم برای پیدا کردن راه خودتان در میان انبوه انتخاب‌های پژوهشی است که در جریان پژوهش پیش روی شما قرار خواهد گرفت. از این گذشته، کتاب حاضر حاوی راهنمایی عملی برای

نگارش مقالات پژوهشی و پایان‌نامه کارشناسی ارشد و دکتری است. ولی در همین آغاز باید روشن سازیم که لزوماً هیچ‌گونه رابطه جمع‌ناپذیری بین مهارت روش‌شناختی و نگارش قابل فهم وجود ندارد. درواقع، همان‌گونه که فصل‌های بعدی کتاب نشان خواهد داد این دو اغلب دست در دست هم دارند. بدین ترتیب این متن درسی، بحث روش‌های پژوهش را به صورت نقشه راهی برای طی کردن روند کلی‌تر پژوهش — از صورت‌بندی پرسش پژوهش تا طرح پژوهش گرفته تا گردآوری و تحلیل داده‌ها و نگارش کامل پژوهش — حوتان — مطرح می‌سازد.

نگارش مؤثر و دقیق، پلی ارتباطی است که پژوهش ما را به مخاطبانمان می‌رساند. بر این اساس، نگارش کامل و دقیق پژوهش یکی از مؤلفه‌های تعیین‌کننده روند پژوهش است زیرا کمکی که ما با نگارش پژوهش‌مان به این حوزه مطالعاتی می‌کنیم، می‌تواند به سردرآوردن از انبوه پرسش‌های فوری و پیچیده‌ای یاری رساند که پیش روی تصمیم‌گیرانی قرار دارد که برای حکومت‌ها، سازمان‌های غیردولتی یا شرکت‌ها کار می‌کنند. دانش روابط بین‌الملل مدت‌هاست که سر دگرگون ساختن سیاست بین‌الملل از طریق پیچیدن نسخه‌های سیاست‌گذارانه‌ای برای برطرف ساختن چالش‌های معاصر مانند زوال محیط زیست، ستیز مسلحانه، تغییر اقلیم، اختلافات ارضی، نقض حقوق بشر، و بی‌عدالتی اقتصادی را داشته است. این هدف ایجاد می‌کند که به مشاهده پدیده‌های عینی بپردازیم و درسی‌هایی از آن‌ها بگیریم که مناظره‌های علمی و سیاست‌گذارانه غالباً داعی را که در جریان است غنی سازند. درواقع، با توجه به شدایی و باورهای محکمی که وجه مشخصه این مناظره‌هاست برای تشخیص پژوهش آگاهانه از انبوه آگاهی‌ها و باورهایی که در وبلاگ‌ها، رسانه‌های برخط و چاپی یا برنامه‌های تلویزیونی ابراز می‌شود برخورداری از مهارت‌هایی تحلیلی که وادارمان کند باورها و فرض‌های از پیش موجودمان را زیر سؤال ببریم، اهمیت اساسی دارد.

بنابراین روش‌های پژوهش در روابط بین‌الملل ما را به ابزارهایی برای گردآوری، تفسیر و تحلیل مجموعه وسیع داده‌هایی مجهز می‌سازد که از منابع رسانه‌ای اینترنتی، تلویزیون، روزنامه‌ها، مصاحبه‌های کارشناسان، یا پایگاه‌های داده‌های بزرگ به دست خواهیم آورد. در یک کلام، این ابزارها به ما یاری خواهند رساند تا توانایی‌مان را برای ارائه کمکی تأثیرگذار به این مناظرها از طریق نوشته‌های تحقیقی و پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد و تری پرورش دهیم. ولی شاید مهم‌تر این باشد که این ابزارها ما را پس از پشت گذاشتن تحصیلات عالی به تصمیم‌گیران و انتقال‌دهندگان مؤثری در جوامع سیاست‌گذاری، تجاری یا علمی مبدل خواهد ساخت. از همین رو نباید پژوهش علمی در روابط بین‌الملل را نه به چشم نوع خاصی از نگاه با برعکس به دیده مهارتی ببینیم که به دانشجویان کمک خواهد کرد به تدریس در مجموعه‌های وسیع داده‌های موجود برای تصمیم‌گیران در روابط بین‌الملل بپردازند و آگاهانه و نقادانه اندیشه‌ورزی کنند.

بنابراین رساله‌های تحقیقی و پایان‌نامه‌ها نقشی فراتر از ابزار محدود ارزیابی کلاس درس دارند که اساساً دانش‌آموزان را در کارنمود دانشجویان یا درک وی از موضوع خاصی است. برعکس، این تئیدات پژوهش علمی به ما کمک می‌کنند تا در این باره که چرا پرسش‌هایی را که می‌پرسیم در ذهن داریم انتخاب‌های آگاهانه‌ای کنیم. از علایق پژوهشی و نگرانی‌های به دست آوردن چه نوع دانشی هستیم؟ همان‌گونه که در فصل نخست خواهیم آموخت این پرسش‌ها پیشاپیش ما را وارد قلمروی اندیشه‌ورزی درباره روش‌شناسی یا شیوه‌های مبادرت به کسب دانش و آگاهی می‌سازند. ولی کتاب حاضر تنها به خاطر یادگیری مطالبی درباره روش‌ها و روش‌شناسی شما را با آنها آشنا نمی‌سازد. برعکس، این کتاب درسی نقشه راهی است که به شما کمک می‌کند درباره آیین پژوهش در روابط بین‌الملل نقادانه بیندیشید. درواقع یکی از مشکلات اصلی پیش روی ما در مقام دانشجویان

روابط بین‌الملل این است که چگونه باید از رویدادهای جهانی برجسته‌ای چون جنگ و صلح، زوال محیط زیست، یا تغییر انقلابی و سبزه‌های داخلی سردرآوریم. در متن همین جهان درهم و برهم است که مهارت‌های تحلیلی و تفکر انتقادی ارائه شده در این جا شما را به مهارت‌های لازم برای بیش‌تر فعالیت‌های حرفه‌ای مورد علاقه دانشجویان روابط بین‌الملل مجهز می‌سازد. بر این اساس، به جای آنکه درس روش‌های پژوهش یا این کتاب درسی را به چشم بایی برای آشنایی با شکل محدود و خاصی از نگارش و پژوهش ببینیم که تنها دانشمندان به آن علاقه دارند یا حتی می‌توانند از آن سردرآورند باید پژوهش و نگارش در عرصه روابط بین‌الملل را فرصتی برای پرورش مهارت‌هایی بدانیم که می‌توان از آن‌ها جدای از دانشگاه در تعدادی از حرفه‌های غیر دانشگاهی نیز بهره برد. از این منظر، وقتی ببینیم چگونه مهارت‌های پژوهش لازم برای دانشجویان روابط بین‌الملل نه تنها شالوده‌ای اساسی برای مهارت‌های بلکه افزون بر آن برای زندگی حرفه‌ای‌مان در بازار کسب و کار حکومت، جامعه مدنی یا محافل دانشگاهی است بسیاری از جنبه‌های سودمند معمای روش‌ها فوریت و جذابیت تازه‌ای پیدا می‌کند.

برای مثال، این فرض را در نظر بگیرید که مردمی که به جنگ سایر مردم‌سالاری‌ها نمی‌روند. طی دهه ۱۹۹۰ و بعدها در نخستین سال‌های ریاست جمهوری جورج بوش پسر در ایالات متحده این فرض الهام‌بخش طیف گسترده‌ای از مناظره‌ها شد. ولی همزمان، گرچه شاید در مورد اهمیت نظام‌هایی سیاسی که حقوق مدنی و سیاسی را به رسمیت می‌شناسند و به شهروندان اجازه مشارکت در انتخابات آزاد و منصفانه را می‌دهند موافقی داشت به راستی نمی‌دانیم که آیا نوع خاصی از حکومت سبب می‌شود که احتمال مبادرت دولت‌ها به جنگ کم‌تر یا بیش‌تر شود. می‌توانیم با تبدیل این فرض به فرضیه‌ای آزمون‌پذیر کارمان را شروع کنیم: مردم‌سالاری‌ها به جنگ سایر مردم‌سالاری‌ها نمی‌روند. سپس می‌توانیم این

فرضیه را با داده‌هایی عینی محک بزنیم که به عنوان بخشی از روند پژوهش‌مان گرد خواهیم آورد. به‌یقین، در این مرحله احتمالاً می‌دانید که این روند حتی در ارتباط با گزاره نسبتاً ساده‌ای مانند آنچه در سطور بالا ارائه کردیم آکنده از انتخاب‌هایی است که در مورد طرح پژوهش و روش‌های پژوهش می‌کنید. آیا به گردآوری داده‌های آماری در مورد تمامی جنگ‌هایی که طی دو سده گذشته رخ داده‌اند می‌پردازید و می‌کوشید بین انواع رژیم‌ها و ستیز همبستگی‌هایی پیدا کنید یا این‌که نگاه به نمونه‌رومی‌های عمیقی دربارهٔ رویدادهایی داریم که در آن‌ها مردم سالاری‌ها با هم دچار اختلاف بوده‌اند ولی جنگی درنگرفته است؟ فصل‌های بدو کتاب حاضر در مورد انتخاب‌هایی که بالاتر مورد اشاره قرار گرفت را معاینه به دست ما خواهند داد.

همین‌جا باید خاطر نشان سازیم که همیشه برای پرسش‌های مربوط به طرح پژوهش لزوماً پاسخ درست نادرست قطعی وجود ندارد بلکه هر طرح پژوهش خاصی که شاید بپذیرید نقاط قوت و محدودیت‌هایی ذاتی دارد. آگاهی از این نقاط قوت و محدودیت‌ها مانع از آن خواهد شد که مرتکب بسیاری از خطاهای رایجی شویم که در جستارها و پایان‌نامه‌ها شاهدش هستیم.

روش‌های پژوهش چونان راهنمایی «کاربردی»

در آغاز روند پژوهش، شاید خودتان را با برخی پرسش‌ها دربارهٔ نحوه انجام پژوهش روبه‌رو ببینید. این پرسش‌ها که به مسائلی چون نحوه طراحی پروژه پژوهشی‌تان یا چگونگی گردآوری داده‌ها بازمی‌گردند پرسش‌هایی هستند که ایجاب می‌کنند شروع به اندیشیدن دربارهٔ روش‌ها و روش‌شناسی پژوهش کنید و برای شروع اندیشه‌ورزی در این باره باید طیف گسترده روش‌ها و روش‌شناسی‌هایی را بشناسید که شاید در پاسخگویی به پرسش پژوهشی‌تان به شما یاری رسانند.

ممکن است روش‌ها و روش‌شناسی پژوهش، موضوعی به نظر نرسد که مایل باشید وقت چندانی را صرف مطالعه و تفکر درباره آن کنید. به‌ویژه که آنچه در وهله نخست شما را به تحصیل در رشته روابط بین‌الملل رهنمون ساخته است به احتمال قریب به‌یقین نه پرسش‌های مربوط به فلسفه علم بلکه برعکس، علاقه‌مندی‌تان به برخورد با چالش‌های پیچیده سیاست بین‌الملل بوده است. برای مثال جنگ، تروریسم، انقلاب‌ها، رقابت قدرت‌های بزرگ، همگرایی منطقه‌ای، بحران اقتصادی، و حقوق بشر از انبوه مایل رجسته‌ای در سیاست بین‌الملل هستند که دانشجویان در نوشته‌های تحقیقی‌شان قصد بررسی‌شان را دارند.

با این حال، رفتی برای پاسخگویی به این مسایل تلاش کنید درخواهید یافت که از متون درسی مربوط به روش‌های پژوهش که به صورت یکی از ویژگی‌های تعیین‌کننده سایر رشته‌های تحصیلی مانند علوم سیاسی درآمده‌اند در رشته روابط بین‌الملل به‌یاد آید یا نشانی نیست [۳]. ولی خطاست اگر این خلأ موجود در نوشته‌ها را نادیده بگیرید. دانش روابط بین‌الملل با مسایل مربوط به روش‌ها بکی نیست به یافتن نوشته‌هایی درباره روش‌های پژوهش در رشته روابط بین‌الملل دشوارتر است غالباً مناظره‌ای دامنه‌دار بر سر روش‌شناسی در قلب مناقشات مطرح مطرح در این رشته جای دارد [۴]. شاید در روابط بین‌الملل هیچ مسئله‌ای بیش از مناظره‌های روش‌شناختی بر سر این که چگونه می‌توان از مشاهدات بین‌المللی برای شناخت و تبیین سیاست بین‌الملل بهره جست مناقشه‌برانگیز نباشد (Katzman et al., 1998). ولی باید بدانیم که این مناقشات نظری در رشته روابط بین‌الملل بدون شناخت اساسی فرض‌های روش‌شناختی مطرح در پژوهش‌های پژوهشی متعارض معنای چندانی پیدا نمی‌کند.

در واقع، تاریخ روایی روابط بین‌الملل در سده بیستم اغلب از پشت عینک مناظره نظری بالنده‌ای ارائه می‌شود که در سال‌های پس از جنگ جهانی اول همراه با خود این رشته سربرآورد. گرچه این‌جا لازم نیست به

تفصیل به این روایت بیردازیم چراکه به احتمال قریب به یقین در درس مقدمه‌ای بر روابط بین‌الملل با آن آشنا شده‌اید بجاست یادآور شویم که در آغاز سده بیستم روابط بین‌الملل رشته‌ای بود که حول یک هدف هنجاری اساسی سازمان یافته بود: تأمین صلح جهانی از طریق سازمان‌های بین‌المللی نوظهوری چون جامعه ملل که ریشه در نظم حقوقی بین‌المللی جدید و نهاد حل و فصل اختلافات آن یعنی دادگاه بین‌المللی دادگستری داشت. واقع‌گرایانی چون ادوارد هالت کار و هانس مورگنتا، از لیبرال‌های آغاز سده بیستم خروجه می‌گرفتند که به جای تشریح جهان بدان‌گونه که واقعاً بود به توصیف وضعی که جهان باید می‌داشت می‌پرداختند. واقع‌گرایی سعی داشت با اصلاح برای کشف قوانین عینی سیاست بین‌الملل این کاستی را برطرف سازد. گروه مورگنتا برای تبیین تقلای ظاهراً ابدی دولت‌ها برای کسب قدرت به «سرت بشر» استناد می‌کرد واقع‌گرایان بعدی کوشیدند تبیین‌های معقول علمی‌تری برای رفتار دولت‌ها ارائه کنند که ریشه در خود نظام بین‌الملل داشته باشد.

گرچه به احتمال قوی از پیش این مناظره آشنایید چیزی که شاید ندانید این است که مناقشه میان آرمان‌گرایان و واقع‌گرایان به مسئله روش‌شناسی بازمی‌گشت. این دو سنت نظری روابط بین‌الملل چگونه به جهان واحدی می‌نگریستند که آن‌ها را به نتیجه‌گرایی‌های چنان متفاوتی درباره سرشت سیاست جهان می‌رساند؟ برای پاسخ دادن به این پرسش، اهمیت اساسی دارد که دریابیم چگونه به آنچه فکر می‌کنیم درباره جهان می‌دانیم آگاهیم.

در بستر همین نظریه‌ها و روش‌شناسی‌های متعارض است که در گذشته، دانشجویان روابط بین‌الملل بدون در اختیار داشتن راهنمایی عملی درباره روش‌های اصلی پژوهش که در علوم اجتماعی رواج گسترده‌ای دارند با پرسش‌های اساسی مربوط به طراحی پژوهش، گردآوری داده‌ها و تحلیل داده‌ها روبه‌رو می‌شدند. هدف کتاب حاضر کمک به برطرف ساختن

این فقدان راهنما به کمک نوعی راهنمای «کاربردی» برای انجام پژوهش در دانش روابط بین‌الملل است که از پرسش‌های پژوهش تا طراحی پژوهش، پژوهش میدانی و تحلیل داده‌ها همراه شما خواهد بود.

فصل‌های بعدی کتاب حاضر در قالب نوعی راهنمای «کاربردی» برای روند پژوهش که از پیدا کردن پرسش پژوهش تا انتخاب روش‌های پژوهش مناسب، گردآوری و تحلیل داده‌ها، و سرانجام نگارش دقیق و کامل پژوهش را دربرمی‌گیرد، شما را در مورد تمامی مسایل فوق راهنمایی می‌کند. از این نظر، این متن درسی منبع ارزشمندی برای پژوهشگران و دانشجویان روابط بین‌الملل در تمامی مقاطع تحصیلی کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری است. رانگهی، با توجه به درس‌های کلی که می‌توان از این کتاب برای مشاغل پژوهش در بیرون از محافل علمی گرفت می‌تواند مرجعی مکتوب برای پژوهش‌هایی باشد که مدت‌ها پس از پایان بردن تحصیلات‌تان در آینده انجام خواهید داد.

با توجه به تعدد روش‌های مورد استفاده در روابط بین‌الملل، این کتاب ابزارهایی به دست شما خواهد داد که برای شناخت استوار هر دو دسته روش‌های کیفی و کمی و ارزیابی طیف کلی مظاهرهای روش‌شناختی و روش‌های پژوهش در این رشته علمی مورد نیاز است. درواقع، هیچ کتاب راهنمای عملی در زمینه روش‌های پژوهش در روابط بین‌الملل نمی‌تواند روش‌شناسی‌های متعارض را نادیده بگیرد. ولی به رغم تعدد روش‌های مطرح در کتاب حاضر، این کتاب همچنان مختص رشته روابط بین‌الملل نوشته شده است و حاوی مجموعه گسترده‌ای از مثال‌هایی است که به این حوزه کلی مربوط می‌شوند؛ حوزه‌ای که دربرگیرنده اقتصاد سیاسی بین‌الملل، تحلیل سیاست خارجی، سیاست مقایسه‌ای، سازمان‌های بین‌المللی، حقوق بشر، جامعه‌شناسی سیاسی بین‌الملل، و نظریه سیاسی و... است.